

herved alene Sigte paa Landbrugets Interesser og paa en enkelt Side af disse. Men der er i Virkeligheden intet oplyst om, at Landbruget tiltrænger en saadan Pengestøtte. Det er ikke oplyst, at Svineproduktionen her i Landet for Tiden giver Tab, og der er heller ingen tydelig Grund til at tro, at dette skulde være Tilfældet. En Nedsættelse af Majsprisen ved Hjælp af Indkomstskat paalagt Skibsfarten vil derfor faa den farlige Karakter af Gave til et enkelt Erhverv eller til enkelte Interesser indenfor dette Erhverv.

For Kullenes Vedkommende agter man dog ikke at følge denne Vej; det er ikke Mening, at andre Erhverv skal have Lettelser ved Nedbringelse af Kulpriserne. En saadan Nedsættelse skal kun tilvejebringes for Husholdningskul samt for Kul til offentlige Virksomheder.

En ad denne Vej tilvejebragt Nedsættelse af Prisen paa Husholdningskul vil ganske vist hjælpe til at skaffe den hele Foranstaltning en vis Popularitet. Men en saadan Popularitet vil ligesom Landbrugets Fordel ved en Nedsættelse af Majsprisen let vise sig at hvile paa et falsk Grundlag, fordi en Indkomstskat paa Skibsfarten utvivlsomt vil bevirke en yderligere Stigning af Fragterne og derfor ganske modvirke sit eget Formaal, for saa vidt dette gaar ud paa at bøde paa de ved de høje Fragter foraarsagede høje Priser.

Hvad enten Skatten opkræves af Bruttofragten eller af Nettofragten, vil den ramme Skibsfarten som en kontinuerlig Udgift. Den vil føles, ikke som en Skat, der efter endt og afsluttet Afgørelse lægges paa den virkelig indvundne Nettoindtægt, men som en løbende Udgift, der udredes, selv om det endelige Aarsresultat som Følge af Fredsslutning, Standsning af Skibsfarten, Forlis, Prisetagning etc. til Slut maatte vise sig ugunstigt, ja, maaske negativt. De naturlige Følger i et Marked, hvor den omfattende Mangel paa Tonnage stadig fremkalder Fragtstigninger, vil være en Tendens til yderligere Forhøjelser.

I Stedet for at stimuleré disse Tendenser og yderligere lægge Lodder paa den Vægtsskaal, som bringer Fragterne i Vejret, vilde det være klogere at berolige Skibsfarten og at støtte de Bestræbelser indenfor denne, som vil medvirke til at holde Fragterne til Danmark saa moderate som muligt.

Af de her i Korthed anførte Grunde maa Mindretallet anse det for urigtigt at vedtage Lovforslaget og indstiller det derfor til Forkastelse.

Ændringsforslag:

Af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af et *Flertal* (Bresemann, Gunnar Fog-Petersen, N. Frederiksen, Hauge, Moesgaard-Kjeldsen, Sigvald Olsen, R. Rasmussen, Rørdam og Stauning):

Til § 4.

1) 3die Stykke, 2det Punktum, affattes saaledes: „Det samme gælder, saafremt der fastsættes Maksimalfragter for Befordring af visse Varer, samt hvis Forholdene efter dette Forslags Fremsættelse for Rigsdagen har medført Forhøjelse af Rederiernes Driftsudgifter eller Nedsættelse af Fragterne“.

Til § 8.

2) 1ste Punktum affattes saaledes: „De Bestemmelser, der efter denne Lov skal tages vedrørende Nedsættelse og Forhøjelse af afgiftsfri Fragtbeløb (§ 4), træffes af det i § 9 nævnte Afgiftsraad. Dets Beslutninger skal dog approberes af Indenrigsministeren efter forudgaaende Forhandling med Handelsministeren“.

Ny Paragraf.

3) Efter § 8 indsættes en ny Paragraf, saalydende:

„Der oprettes et Afgiftsraad, bestaaende af en Formand og 8 andre Med-